

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 15-12-2022

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔ/ΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α6**

Αριθμός απόφασης: 3968

Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604562

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:
 - α. του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022 Α' 206), εφεξής ΚΦΔ,
 - β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10-03-2017 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 968/22-03-2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει,
 - γ. της ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε (Β' 1440),
 - δ. του άρθρου έκτου, παρ. 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), καθώς και της υπ' αριθμ. Α 1273/2020 Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 5597/21-12-2020),
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών,
3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' /01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής»,
4. Την απόκαι με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της, με Α.Φ.Μ., κατοίκου, κατά της με αριθ. πρωτ.αρνητικής απάντησης του

Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ρόδου, επί της απόταυτάριθμης αίτησής της, καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα,

5. Την ως άνω πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση,

6. Τις απόψεις της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. Ρόδου,

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Α6 τμήματος της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο.

Επί της απόκαι με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, με Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

- Με την με αριθμό ειδοποίησηςΠράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, με βάση την 1^η τροποποιητική δήλωση, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ρόδου, φορ. έτους 2015, προέκυψε για την προσφεύγουσα τελικό χρεωστικό ποσό ύψους **2.264,31 €** έναντι του αρχικού μηδενικού ποσού, με βάση την αρχική δήλωσή της. Το ως άνω ποσό περιλαμβάνει Φόρο Εισοδήματος ποσού 2.129,73 € και Ειδική Εισφορά Αλληλεγγύης 134,58 €.

- Με το Α.Τ.Β. βεβαιώθηκε στην προσφεύγουσα το επιβληθέν πρόστιμο του άρθ. 54 του ν. 4174/2013, ποσού 100,00€, λόγω υποβολής εκπρόθεσμης τροποποιητικής δήλωσης.

Η προσφεύγουσα υπέβαλε στιςτην με αριθ. καταχώρησης τροποποιητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2015, στην οποία δήλωσε: α) το εισόδημα προερχόμενο από σύνταξη που έλαβε το 2015 από το Ιταλικό Κράτος, ποσού 19.226,00€, στον κωδικό 389 του εντύπου Ε1 «Καθαρό ποσό από μισθούς, συντάξεις κ.λ.π. αλλοδαπής προέλευσης, όπου η Ελλάδα έχει δικαίωμα φορολόγησης» και β) τον παρακρατηθέντα, από το Ιταλικό Κράτος φόρο, επί της ως άνω σύνταξης, ποσού 3.421,34€, στον κωδικό 651 του ίδιου εντύπου «Φόρος που καταβλήθηκε στην αλλοδαπή για το εισόδημα των περ. 16 και 19». Συγχρόνως με την ως άνω δήλωση υπέβαλε την με αριθ. πρωτ.αίτησή της, προκειμένου να συμψηφισθεί ο παρακρατηθείς στην Ιταλία φόρος με τον φόρο που θα προέκυπτε με την εκκαθάριση της ως άνω δήλωσής της.

Η Δ.Ο.Υ. Ρόδου, με την με αριθ. πρωτ.απάντησή της απέρριψε: α) το αίτημα της προσφεύγουσας για συμψηφισμό του παρακρατηθέντος στην Ιταλία φόρου (κωδ. 651) και δεν εκκαθάρισε την υπ' αριθ. τροποποιητική της δήλωση, με το σκεπτικό ότι: «... Λαμβάνοντας υπόψη την σύμβαση αποφυγής διπλής φορολογίας μεταξύ Ελλάδος και Ιταλίας ν. 1927/1991 (ΦΕΚ 17/15.2.1991 τ.Α') άρθρο 18 και την ΠΟΛ 1128/27-10-2006, οι συντάξεις

και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης που καταβάλλονται σε κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους για υπηρεσίες που πρόσφερε στο παρελθόν φορολογούνται μόνο στο κράτος αυτό...».

β) δεν έκανε αποδεκτό το αίτημά της για διαγραφή του προστίμου του άρθ. 54 του ν. 4174/2013, ποσού 100,00€, που της επιβλήθηκε λόγω εκπρόθεσμης υποβολής τροποποιητικής δήλωσης.

Εν συνεχεία, στιςεκδόθηκε από την Δ.Ο.Υ. Ρόδου η με αριθ. ειδοποίησηςΠράξη Διοικητικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορ. έτους 2015, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 32 του Κ.Φ.Δ. και τις οδηγίες της εγκυκλίου Ε.2162/2020. Στον κωδικό 389 του εντύπου Ε1 της δήλωσης (καθαρό εισόδημα από συντάξεις αλλοδαπής) συμπληρώθηκε μόνο η σύνταξη που έλαβε από την Ιταλία, ποσού 19.226.00€ (όχι ο φόρος) . Από την εκκαθάριση της ανωτέρω δήλωσης προέκυψε το ως άνω τελικό χρεωστικό ποσό φόρου.

Η ως άνω πράξη εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Ρόδου, κατόπιν διασταύρωσης φορολογικών δεδομένων που παραλήφθησαν στο πλαίσιο αυτόματης ανταλλαγής από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ν.4170/2013), εν προκειμένω από την Ιταλία, σύμφωνα με τα οποία η προσφεύγουσα, είχε λάβει το έτος 2015 συντάξεις αλλοδαπής προέλευσης ποσού 19.226,00€, για τις οποίες είχε παρακρατηθεί φόρος ποσού 3.421,34€. Η προσφεύγουσα δεν είχε συμπεριλάβει στην αρχική της δήλωση Φ.Ε., φορολ. έτους 2015, τα ως άνω ποσά.

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση η τροποποίηση των ως άνω προσβαλλόμενων πράξεων, προβάλλοντας συνοπτικά τους παρακάτω ισχυρισμούς:

1) Τα εισοδήματα που λαμβάνει από συντάξεις Ιταλίας προέρχονται από την πρώην εργασία της σε δημόσια υπηρεσία της χώρας αυτής (Σιδηροδρομικός Οργανισμός Ιταλίας), συνεπώς η σύνταξή της είναι αμοιβές από το Ιταλικό δημόσιο.

2) Σύμφωνα με τη σύμβαση αποφυγής διπλής φορολογίας μεταξύ των χωρών αυτών και βάσει των άρθ. 18 και 19, η σύνταξή της ορθώς φορολογήθηκε μόνο στην Ιταλία.

3) Μη νομίμως της ζητήθηκε από την Δ.Ο.Υ. να πληρώσει ξανά στην Ελλάδα το φόρο που πλήρωσε στην Ιταλία και να ζητήσει την επιστροφή του από την Ιταλία.

Επειδή, στο άρθρο 32 παρ. 2 και 3 του Κ.Φ.Δ ορίζεται:

«2. Η πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εκδίδεται με βάση στοιχεία που έχουν τυχόν παρασχεθεί από τον φορολογούμενο σε φορολογική δήλωση ή κάθε άλλο στοιχείο που έχει στη διάθεσή της η Φορολογική Διοίκηση.

3. Εάν η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίσει το φόρο ολικά ή μερικά με βάση στοιχεία διαφορετικά από αυτά που περιέχονται σε φορολογική δήλωση του φορολογούμενου, οφείλει να αναφέρει ειδικά τα στοιχεία αυτά στα οποία βασίστηκε ο προσδιορισμός του φόρου.»

Επειδή, σύμφωνα με την Ε.2162/2020 με θέμα «Έκδοση πράξεων διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 32 ΚΦΔ»:

«Προβλέπεται ότι η πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εκδίδεται με βάση στοιχεία που έχουν τυχόν παρασχεθεί από τον φορολογούμενο σε φορολογική δήλωση ή κάθε άλλο στοιχείο που έχει στη διάθεσή της η Φορολογική Διοίκηση. Εάν η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίσει το φόρο ολικά ή μερικά με βάση στοιχεία διαφορετικά από αυτά που περιέχονται σε φορολογική δήλωση του φορολογούμενου, οφείλει να αναφέρει ειδικά τα στοιχεία αυτά στα οποία βασίστηκε ο προσδιορισμός του φόρου.

Όπως προκύπτει από τη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 32, ικανή και αναγκαία συνθήκη για την εφαρμογή των διατάξεων των παρ. 2 και 3 είναι η προηγούμενη υποβολή δήλωσης εκ μέρους του φορολογούμενου.

Για την εφαρμογή αυτών των διατάξεων παρέχονται οι κάτωθι διευκρινίσεις, όσον αφορά στον φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων:

Α. Έκδοση πράξεων διοικητικού προσδιορισμού φόρου μετά από αξιοποίηση διαθέσιμων πληροφοριών.

1. Η πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται βάσει στοιχείων, τα οποία είτε έχουν παρασχεθεί από τον ίδιο το φορολογούμενο σε δήλωσή του είτε έχει στη διάθεσή της η Φορολογική Διοίκηση. Ειδικότερα, σε περίπτωση που από στοιχεία που διαθέτει η Φορολογική Διοίκηση, προκύπτει ότι έχουν αποκτηθεί από φορολογούμενο (φυσικό πρόσωπο) εισοδήματα, ημεδαπής ή αλλοδαπής, αδιακρίτως κατηγορίας και πηγής προέλευσης (ήτοι ενδεικτικά: εισοδήματα από μισθούς, συντάξεις, αμοιβές από επιχειρηματική δραστηριότητα, εισοδήματα από ακίνητα, μερίσματα, τόκους, δικαιώματα κ.λπ.), που δεν έχουν περιληφθεί σε δήλωσή του, τότε εκδίδεται και κοινοποιείται πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, με την οποία προσδιορίζεται ο τυχόν οφειλόμενος επιπλέον φόρος και κατά περίπτωση, τα τυχόν ποσά της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, του τέλους επιτηδεύματος και του φόρου πολυτελούς διαβίωσης

2. Για τον διοικητικό προσδιορισμό του φόρου, η Φορολογική Διοίκηση αντλεί στοιχεία από τις κάτωθι πηγές πληροφοριών, που αναφέρονται ενδεικτικά:

α. Ετήσιες βεβαιώσεις εισοδημάτων που έχουν ληφθεί με τη χρήση ηλεκτρονικής μεθόδου επικοινωνίας μέσω διαδικτύου (βεβαιώσεις αποδοχών ή συντάξεων, αμοιβών από επιχειρηματική δραστηριότητα, εισοδημάτων από μερίσματα, τόκους, δικαιώματα, όπως

προβλέπονται ειδικότερα για παράδειγμα στις Α. 1025/2020 , Α. 1009/2019 , ΠΟΛ. 1025/2017 Αποφάσεις του Διοικητή της ΑΑΔΕ),

β. Στοιχεία αποδοχών που έχουν ληφθεί μέσω των μηνιαίων αναλυτικών εγγραφών της ηλεκτρονικής δήλωσης απόδοσης του φόρου μισθωτών υπηρεσιών (απόδοση ΦΜΥ με την Α.1099/2019 Απόφαση Διοικητή ΑΑΔΕ, όπως ισχύει),

γ. Πληροφορίες που λαμβάνονται ηλεκτρονικά με την ΠΟΛ. 1033/2014 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων και αφορούν σε εισοδήματα ή δαπάνες,

δ. Πληροφορίες που ζητούνται από οργανισμούς και φορείς κατόπιν αιτήματος της Α.Α.Δ.Ε.,

ε. Πληροφορίες που αντλούνται στο πλαίσιο της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών,

στ. Κάθε διαθέσιμη πληροφορία από τρίτους, που λαμβάνει η Φορολογική Διοίκηση με βάση τις διατάξεις του άρθρου 15 του ΚΦΔ , με σκοπό τη διασταύρωση των δηλούμενων εισοδημάτων.

3. Η διασταύρωση και η χρήση των στοιχείων και πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της η Φορολογική Διοίκηση και η έκδοση νέας πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου, μπορεί να γίνει και αφού ήδη έχει εκδοθεί πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου κατόπιν της υποβολής της φορολογικής δήλωσης.

.....

9. Στην πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου γίνεται υποχρεωτικά αναφορά στα στοιχεία στα οποία βασίστηκε ο προσδιορισμός του, όταν αυτός γίνεται με στοιχεία διαφορετικά από αυτά που περιέχονται στις δηλώσεις των φορολογούμενων, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3 του άρθρου 32 του ΚΦΔ . Τα στοιχεία αυτά δύνανται να αναφέρονται και σε ξεχωριστό φύλλο, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου.....».

Επειδή με το άρθρο 3 §§1,2 του ν. 4172/2013 ορίζεται ότι:

«1. Ο φορολογούμενος που έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα υπόκειται σε φόρο για το φορολογητέο εισόδημα του που προκύπτει στην ημεδαπή και την αλλοδαπή, ήτοι το παγκόσμιο εισόδημα του που αποκτάται μέσα σε ορισμένο φορολογικό έτος. Κατ' εξαίρεση ο φορολογούμενος που είναι αλλοδαπό προσωπικό των εγκατεστημένων στην Ελλάδα γραφείων, σύμφωνα με τις διατάξεις του α.ν. 89/1967 (Α' 132), όπως ισχύει, υπόκειται σε φόρο στην Ελλάδα μόνο για το εισόδημα που προκύπτει στην Ελλάδα.

2. Ο φορολογούμενος που δεν έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα υπόκειται σε φόρο για το φορολογητέο εισόδημα του που προκύπτει στην Ελλάδα και αποκτάται μέσα σε ορισμένο φορολογικό έτος.»

Επειδή, με το άρθρο 4 §§1,2 του ν. 4172/2013 ορίζεται ότι:

«1. Ένα φυσικό πρόσωπο είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, εφόσον:

α) έχει στην Ελλάδα τη μόνιμη ή κύρια κατοικία του ή τη συνήθη διαμονή του ή το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων ήτοι τους προσωπικούς ή οικονομικούς ή κοινωνικούς δεσμούς του ή β)

2. Ένα φυσικό πρόσωπο που βρίσκεται στην Ελλάδα συνεχώς για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει τις εκατόν ογδόντα τρεις (183) ημέρες, συμπεριλαμβανομένων και σύντομων διαστημάτων παραμονής στο εξωτερικό, είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδος από την πρώτη ημέρα παρουσίας του στην Ελλάδα.».

Επειδή, με τις διατάξεις του ν. 1927/1991 (ΦΕΚ 17/15.2.1991/τ. Α΄) «Κύρωση Σύμβασης μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Ιταλίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και την αποτροπή της φοροδιαφυγής, και του προσθέτου σ' αυτήν Πρωτοκόλλου., ορίζεται:

Άρθρο 18 - Συντάξεις

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, οι συντάξεις και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης που καταβάλλονται σε κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους για υπηρεσίες που προσέφερε στο παρελθόν φορολογούνται μόνο σ' αυτό το κράτος.»

Άρθρο 19 – Κυβερνητικές Υπηρεσίες

« 1. α) Αμοιβές, εκτός από σύνταξη,

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από το ένα συμβαλλόμενο κράτος ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτό, σ' ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που προσέφερε προς το κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού φορολογείται μόνο στο κράτος αυτό.

β) Εν τούτοις, μια τέτοια σύνταξη φορολογείται μόνο στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι υπήκοος, και κάτοικος, του κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16 και 18 εφαρμόζονται σε αμοιβές και συντάξεις για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.»

Επειδή, στην ΠΟΛ.1128/27.10.2006 με θέμα «Φορολογική μεταχείριση των συντάξεων, παροχών και άλλων παρόμοιων αμοιβών, βάσει των αντίστοιχων διατάξεων των Συμβάσεων Αποφυγής Διπλής Φορολογίας (Σ.Α.Δ.Φ.) του Εισοδήματος.» ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι:«

II. Πρότυπο Σύμβασης του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ).....Ειδικότερα, η φορολογική μεταχείριση των συντάξεων και των παρόμοιων αμοιβών προσδιορίζεται στα άρθρα 18 & 19 του Προτύπου. Με τις διατάξεις των εν λόγω άρθρων καθορίζονται οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη φορολόγηση των συντάξεων, είτε στο Κράτος Πηγής (δηλαδή στο Κράτος από το οποίο παρέχεται η σύνταξη), είτε στο Κράτος

Κατοικίας του δικαιούχου, είτε σε ορισμένες περιπτώσεις και στα δυο Συμβαλλόμενα Κράτη..... Όπως ορίζεται στο άρθρο 18 του ως άνω Προτύπου, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 19, συντάξεις (pensions) και άλλες παρόμοιες αμοιβές (similar remuneration) που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι προηγούμενης εξαρτημένης απασχόλησης, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος (το Κράτος Κατοικίας του δικαιούχου). Το άρθρο αυτό καλύπτει συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται έναντι προηγούμενης εξαρτημένης απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα, συντάξεις που λαμβάνουν χήρες και ορφανά, καθώς και συντάξεις οι οποίες καταβάλλονται έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν σε ένα Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού και δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 19 (περί Κυβερνητικών Συντάξεων)..... Επισημαίνεται ότι, σε ορισμένες Συμβάσεις, όπως π.χ. στη Σύμβαση Ελλάδας- Γαλλίας, δικαίωμα φορολόγησης της σύνταξης έχουν και τα δυο Συμβαλλόμενα Κράτη. Ωστόσο, η σύνταξη φορολογείται μόνο στο Κράτος Κατοικίας, αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος του Κράτους αυτού, χωρίς όμως να είναι υπήκοος του άλλου Κράτους. Για παράδειγμα, η σύνταξη που λαμβάνει κάτοικος και υπήκοος Ελλάδας από το Κράτος της Γαλλίας, θα φορολογηθεί μόνο στην Ελλάδα.

Εάν, όμως, ο εν λόγω κάτοικος έχει και την γαλλική υπηκοότητα, η σύνταξή του θα φορολογηθεί και στα δυο Κράτη.....

III. Εφαρμογή - Διαδικασίες

.....Α. Στην περίπτωση που κάτοικος Ελλάδας λαμβάνει σύνταξη από πηγές ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και από τις διατάξεις της οικείας Σύμβασης αναγνωρίζεται δικαίωμα φορολόγησης

της εν λόγω σύνταξης:

i) και στα δυο Συμβαλλόμενα Κράτη, δηλαδή στο Κράτος Κατοικίας (Ελλάδα) και στο Κράτος Πηγής (από όπου προέρχεται η σύνταξη), η διπλή φορολογία, που τυχόν θα προκύψει, θα αποφευχθεί με τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης εφαρμοζομένων των αντίστοιχων διατάξεων της εσωτερικής φορολογικής νομοθεσίας μας. Συνεπώς, ο φόρος που έχει παρακρατηθεί στο Κράτος Πηγής (με βεβαίωση από την αρμόδια αρχή) συμψηφίζεται από το Κράτος Κατοικίας του δικαιούχου (Ελλάδα), μέχρι του ποσού του φόρου που αναλογεί για το ίδιο εισόδημα στην Ελλάδα.

ii) μόνο στο Κράτος Κατοικίας (Ελλάδα), τότε προκειμένου να εφαρμοσθούν άμεσα οι διατάξεις της οικείας Σύμβασης και να μην παρακρατηθεί φόρος στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος (Κράτος Πηγής), θα πρέπει ο δικαιούχος να υποβάλει στις φορολογικές αρχές του άλλου Κράτους το Πιστοποιητικό Φορολογικής Κατοικίας που εκδίδεται, ύστερα από αίτησή του, από την Υπηρεσία μας (Βλ. ΠΟΛ.1130/1.6.1999).

Εάν το Κράτος Πηγής (από όπου προέρχεται η σύνταξη) έχει παρακρατήσει φόρο κατά παρέκκλιση των διατάξεων της Σ.Α.Δ.Φ., ο εν λόγω φόρος δεν συμψηφίζεται έναντι του ελληνικού φόρου. Ο δικαιούχος της σύνταξης θα πρέπει να ζητήσει την επιστροφή του φόρου από την αλλοδαπή φορολογική αρχή, στην οποία θα πρέπει να υποβάλει το ως άνω Πιστοποιητικό.

iii) μόνο στο Κράτος Πηγής (από όπου προέρχεται η σύνταξη), τότε το Κράτος Κατοικίας (Ελλάδα) δεν θα επιβάλλει φόρο.....»

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ, ΠΑΡΟΧΩΝ
ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΠΑΡΟΜΟΙΩΝ ΑΜΟΙΒΩΝ

ΙΤΑΛΙΑ ν. <u>1927/1991</u> Φ.Ε.Κ. 17/Α /1991	Φορολογική μεταχείριση συντάξεων που προέρχονται από πηγές Ιταλίας και καταβάλλονται σε κάτοικο (resident) Ελλάδας. Αρθρο 18 Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, οι συντάξεις και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης που καταβάλλονται σε κάτοικο Ελλάδας έναντι προηγούμενης εξαρτημένης απασχόλησης, φορολογούνται μόνο στην Ελλάδα. Αρθρο 19 παρ. 2(α): Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από το Κράτος της Ιταλίας ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτό, σε ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που προσέφερε προς το Κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, φορολογείται μόνο στην Ιταλία. παρ. 2(β): Εν τούτοις, μια τέτοια σύνταξη φορολογείται μόνο στην Ελλάδα, αν το φυσικό πρόσωπο είναι υπήκοος και κάτοικος Ελλάδος. παρ.3: Οι διατάξεις του Αρθρου 18 έχουν εφαρμογή σε συντάξεις για υπηρεσίες που έχουν παρασχεθεί σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από το εν λόγω Κράτος ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού. Φορολογική μεταχείριση συντάξεων που προέρχονται από πηγές Ελλάδας και καταβάλλονται σε κάτοικο (resident) Ιταλίας. Αρθρο 18 Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, οι συντάξεις και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης που καταβάλλονται σε κάτοικο Ιταλίας έναντι προηγούμενης
--	---

εξαρτημένης απασχόλησης, φορολογούνται μόνο στην Ιταλία.

Αρθρο 19

παρ. 2(α): Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από το Κράτος της Ελλάδας ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτό, σε ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που προσέφερε προς το Κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, φορολογείται μόνο στην Ελλάδα.

παρ. 2(β): Εν τούτοις, μια τέτοια σύνταξη φορολογείται μόνο στην Ιταλία, αν το φυσικό πρόσωπο είναι υπήκοος και κάτοικος Ιταλίας.

παρ.3: Οι διατάξεις του Αρθρου 18 έχουν εφαρμογή σε συντάξεις για υπηρεσίες που έχουν παρασχεθεί σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από το εν λόγω Κράτος ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

Επειδή, η προσφεύγουσα προσκόμισε με την παρούσα προσφυγή, στα παλικά, με **APOSTILLE** (.....), χωρίς μετάφραση, τα κάτωθι:

A) Μοναδική βεβαίωση έτους 2015 του Εθνικού Ινστιτούτου Κοινωνικής Ασφάλισης (ISTITUTO NAZIONALE PREVIDENZA SOCIALE), με το ποσό της σύνταξης και τον παρακρατούμενο φόρο και

B) Το απόέγγραφο του ως άνω Ινστιτούτου προς την προσφεύγουσα.

Επειδή, με το άρθρο 9 του ν. 4172/2013, ορίζεται ότι: «1. Εάν κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους ένας φορολογούμενος που έχει φορολογική κατοικία στην Ελλάδα αποκτά εισόδημα στην αλλοδαπή, ο καταβλητέος φόρος εισοδήματος του εν λόγω φορολογούμενου, όσον αφορά στο εν λόγω εισόδημα, μειώνεται κατά το ποσό του φόρου που καταβλήθηκε στην αλλοδαπή για αυτό το εισόδημα. Η καταβολή του ποσού του φόρου στην αλλοδαπή αποδεικνύεται με τα σχετικά δικαιολογητικά έγγραφα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Η μείωση του φόρου εισοδήματος που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο δεν δύναται να υπερβαίνει το ποσό του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα.»

Επειδή στην ΠΟΛ.1067/20.3.2015 με την οποία παρέχονται «Οδηγίες για την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 9, 67, 69 και 70 του ν. 4172/2013» προβλέπονται για την πίστωση φόρου αλλοδαπής τα ακόλουθα:

« 1. Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 4172/2013 καθορίζεται ο τρόπος αποφυγής της διπλής φορολογίας, στην περίπτωση που φορολογικός κάτοικος Ελλάδας αποκτά εισόδημα στην αλλοδαπή.

Ειδικότερα, υιοθετείται η διαδικασία της πίστωσης φόρου και ορίζεται ότι ο καταβλητέος φόρος εισοδήματος του φορολογούμενου, όσον αφορά στο εν λόγω εισόδημα, μειώνεται κατά το ποσό του φόρου που καταβλήθηκε στην αλλοδαπή για αυτό το εισόδημα.

Η καταβολή του ποσού του φόρου στην αλλοδαπή αποδεικνύεται με τα σχετικά δικαιολογητικά έγγραφα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (άρθρο 16 του ν. 4174/2013) και όπως αυτά καθορίζονται στην ΠΟΛ.1026/22.1.2014 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ 170 Β').

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι η μείωση του φόρου εισοδήματος, κατά το ποσό του φόρου που καταβλήθηκε στην αλλοδαπή δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα. Επομένως, εάν ο φόρος που καταβλήθηκε στην αλλοδαπή είναι υψηλότερος από το φόρο που αναλογεί για το εν λόγω εισόδημα στην Ελλάδα, δεν διενεργείται επιστροφή του επιπλέον φόρου αλλοδαπής στο φορολογούμενο.

3. Επισημαίνεται ότι δεν πραγματοποιείται πίστωση φόρου όταν υφίσταται Σύμβαση Αποφυγής της Διπλής Φορολογίας του Εισοδήματος (ΣΑΔΦΕ), εφόσον από τις διατάξεις της οικείας ΣΑΔΦΕ προβλέπεται ότι το συγκεκριμένο εισόδημα απαλλάσσεται από το φόρο στην αλλοδαπή και φορολογείται μόνο στην Ελλάδα »

Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου της ενδικοφανούς προσφυγής δεν προκύπτει ότι η σύνταξη που λαμβάνει η προσφεύγουσα προέρχεται από την πρώτη εργασία της σε δημόσια υπηρεσία (Σιδηροδρομικός Οργανισμός Ιταλίας), ήτοι από το Ιταλικό Δημόσιο, όπως ισχυρίζεται.

Επειδή από τα στοιχεία του Μητρώου του συστήματος TAXIS, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα είναι κάτοικος Ελλάδας αλλά υπήκοος Ιταλίας.

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση, η σύνταξη που λαμβάνει κάποιος από το Ιταλικό Κράτος, φορολογείται μόνο στην Ελλάδα, σύμφωνα με την παρ. 2β του άρθρου 19 της ΣΑΔΦ μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας (ν. 1927/1991): «, αν το φυσικό πρόσωπο είναι υπήκοος και κάτοικος Ελλάδος.

Επειδή όμως η προσφεύγουσα είναι κάτοικος Ελλάδας αλλά υπήκοος Ιταλίας και ως εκ τούτου η Ελλάδα ως κράτος κατοικίας δεν έχει το δικαίωμα αποκλειστικής φορολόγησης.

Επειδή, εν προκειμένω εφαρμογή έχουν οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 4172/2013 περί της πίστωσης φόρου, με τις οποίες ορίζεται ότι ο καταβλητέος φόρος εισοδήματος του φορολογούμενου, όσον αφορά στο εν λόγω εισόδημα, μειώνεται κατά το ποσό του φόρου που καταβλήθηκε στην αλλοδαπή για αυτό το εισόδημα, προς αποφυγή της διπλής φορολογίας.

Κατά συνέπεια οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί αποφυγής διπλής φορολογίας μεταξύ των χωρών αυτών, βάσει των άρθρ. 18 και 19 της σχετικής σύμβασης, ήτοι περί συμψηφισμού του φόρου που πλήρωσε στην Ιταλία, γίνεται δεκτός.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 19 του Κ.Φ.Δ. - Υποβολή τροποποιητικής φορολογικής δήλωσης:

«1. Αν ο φορολογούμενος διαπιστώσει, ότι η φορολογική δήλωση που υπέβαλε στη Φορολογική Διοίκηση περιέχει λάθος ή παράλειψη, υποχρεούται να υποβάλει τροποποιητική φορολογική δήλωση.

2. Αν ο φορολογούμενος υποβάλει τροποποιητική φορολογική δήλωση μέσα στην προθεσμία υποβολής της αρχικής φορολογικής δήλωσης, τότε και η τροποποιητική φορολογική δήλωση επέχει θέση αρχικής δήλωσης και θεωρείται ότι και οι δύο, αρχική και τροποποιητική έχουν υποβληθεί εμπρόθεσμα.

3.α. Τροποποιητική φορολογική δήλωση υποβάλλεται οποτεδήποτε μέχρι την κοινοποίηση του προσωρινού προσδιορισμού του φόρου από τη Φορολογική Διοίκηση ή μέχρι την παραγραφή του δικαιώματος της Φορολογικής Διοίκησης για έκδοση πράξης προσδιορισμού του φόρου.....»

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρ. 54 του Κ.Φ.Δ., ορίζεται ότι: *«Τα πρόστιμα για τις παραβάσεις που αναφέρονται στην παρ. 1 καθορίζονται ως εξής:*

α) εκατό (100) ευρώ, σε περίπτωση μη υποβολής ή εκπρόθεσμης υποβολής σχετικά με την περίπτωση α' της παρ. 1 και, στις φορολογίες κεφαλαίου, για κάθε παράβαση των περ. α', β', γ', δ' στ' και ιγ' της παρ. 1,

β) εκατό (100) ευρώ, για κάθε παράβαση των περιπτώσεων β', γ' και δ' της παρ. 1 σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν είναι υπόχρεος τήρησης λογιστικών αρχείων (βιβλίων),.....

Τα πρόστιμα του παρόντος άρθρου δεν επιβάλλονται σε περίπτωση υποβολής εκπρόθεσμης τροποποιητικής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φυσικού προσώπου, από την οποία το επιπλέον ποσό φόρου που προκύπτει προς καταβολή, σε σχέση με την αρχική δήλωση, είναι έως εκατό (100) ευρώ.».

Επειδή, η με αριθμ.....δήλωση φορολογίας εισοδήματος, επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη πράξη, υπεβλήθη εκπρόθεσμα, επεβλήθη από την Δ.Ο.Υ. Ρόδου πρόστιμο του άρθ. 54 του Κ.Φ.Δ.

Επειδή, ο παρακρατηθείς από το Ιταλικό Κράτος φόρος είναι μεγαλύτερος από τον προκύψαντα Ελληνικό, εφαρμογή έχει το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθ. 54 του Κ.Φ.Δ., περί μη υποβολής προστίμου.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την αποδοχή της απόκαι με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, με Α.Φ.Μ., κατοίκου Ρόδου και την ακύρωση της με αριθ. πρωτ.αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ρόδου, προκειμένου να διενεργηθεί νέα εκκαθάριση λαμβανομένου υπόψη και του παρακρατηθέντος από το Ιταλικό Κράτος φόρου, μέχρι του ποσού του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα και να διαγραφεί το επιβληθέν πρόστιμο.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία, στον υπόχρεο.

Η Υπάλληλος του Τμήματος Διοικητικής
Υποστήριξης

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.